

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Josefa Baxy a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci **žalobce: O. R.**, proti **žalovanému Ministerstvu vnitra** se sídlem Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí ze dne 6. 10. 2004, č. j. OAM-2863/VL-10-11-2004, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 4. 2. 2005, č. j. 64 Az 185/2004-27,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou doručenou Krajskému soudu v Ostravě ze dne 14. 10. 2004 se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 10. 2004, jímž byla zamítnuta jeho žádost o udělení azylu jako zjevně nedůvodná na základě ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu). Žalobce v této žalobě namítal porušení četných ustanovení správního řádu v řízení, jež vydání napadeného předcházelo a navrhoval zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

Krajský soud v Ostravě žalobu zamítl rozsudkem ze dne 4. 2. 2005, který byl doručen žalobci dne 15. 3. 2005. V rozhodnutí žalobce poučil o tom, že proti tomuto rozhodnutí lež podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu do dvou týdnů po doručení rozhodnutí prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě a dále i o tom, že v řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení advokátem.

Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále též „stěžovatel“) dne 21. 3. 2005 kasační stížnost, v níž uvedl důvody, pro něž napadá rozsudek krajského soudu. Zároveň požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a o ustanovení zástupce z řad advokátů soudem. Tuto kasační stížnost, ač ji v záhlaví adresoval Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě, doručil Městskému soudu v Praze, a to osobním předáním v podatelně. Městský soud předal žalobcovu stížnost k poštovní přepravě dne 4. 4. 2005 a ta byla Krajskému soudu v Ostravě doručena dne 5. 4. 2005.

Nejvyšší správní soud nemohl o kasační stížnosti věcně jednat a odmítl ji jako opožděnou.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s., musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Podle § 106 odst. 4 s. ř. s. se kasační stížnost podává u soudu, který napadené rozhodnutí vydal. Lhůta je zachována též tehdy, byla-li kasační stížnost podána u Nejvyššího správního soudu. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti přitom nelze prominout. Včasnou je tak pouze taková kasační stížnost, která byla podána nejpozději v poslední den lhůty buď osobně u krajského soudu, který vydal napadené rozhodnutí, nebo u Nejvyššího správního soudu, anebo zaslána některému z těchto soudů prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě orgánu, který má povinnost ji soudu, jemuž je adresována, doručit (§ 40 odst. 4 s. ř. s.).

V daném případě byl napadený rozsudek krajského soudu doručen stěžovateli v úterý 15. 3. 2005, což stěžovatel stvrdil svým podpisem; dvoutýdenní lhůta pro podání kasační stížnosti počala běžet ve středu 16. 3. 2005 a skončila v úterý dne 29. 3. 2005.

Stěžovatel, přestože byl v napadeném rozhodnutí poučen o tom, u kterého soudu má kasační stížnost podat, se tímto poučením neřídil a kasační stížnost, byť ji adresoval Krajskému soudu v Ostravě, předal Městskému soudu v Praze. Městský soud není orgánem, povinným doručovat písemnosti určené jiným soudům ve smyslu § 40 odst. 4 s. ř. s.; lhůta k podání kasační stížnosti by tak byla zachována pouze tehdy, pokud by byla ve lhůtě k podání kasační stížnosti, tj. nejpozději dne 29. 3. 2005, tímto soudem předána k poštovní přepravě a zaslána Krajskému soudu v Ostravě nebo Nejvyššímu správnímu soudu. Městský soud však zaslal kasační stížnost stěžovatele Krajskému soudu v Ostravě dne 4. 4. 2005, tedy po lhůtě stanovené k podání kasační stížnosti.

Kasační stížnost stěžovatele je tak zjevně opožděná, a Nejvyšší správní soud ji proto odmítl [§ 46 odst. 1 písm. b) a § 120 s. ř. s.].

O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. ledna 2006

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu